



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **T. B.**

zastoupený advokátkou Mgr. Lenkou Čížovou
sídlem Pražská 3226, 415 01 Teplice

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2019, č. j. MSK 141227/2019, ve věci
záznamu bodů v registru řidičů

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 21. 12. 2019 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2019, č. j. MSK 141227/2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu města Bohumín (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 18. 7. 2019, č. j. MUBO/ 48404/2016/ODP/Kry o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů.
2. V podané žalobě žalobce vymezil tyto žalobní body:
 - 1) Žalobce namítl, že správní orgány nepostupovaly v souladu s ust. § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., v platném znění (dále jen „správní řád“), dle kterého je jejich povinností náležitě se vypořádat s námitkami účastníků řízení a svůj závěr přezkoumatelným způsobem doložit. Povinností správních orgánů bylo uvést podklady, na jejichž základě dospěly ke svým závěrům a úvahám, přičemž k tomuto dle žalobce nedošlo. Žalobce rovněž uvedl, že se uvedených přestupků nedopustil a není mu známo, jakým způsobem dosáhl 12 bodů.
 - 2) Dále žalobce vznesl námitku promlčení, když má za to, že odpovědnost za přestupek již zanikla. Dle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. K žalobním námitkám zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky jsou téměř doslovným opakováním námitek odvolacích. Napadené rozhodnutí považuje za zcela přezkoumatelné a splňující požadavky kladené na odůvodnění rozhodnutí. K námitce promlčení uvedl, že žalobce nespecifikoval, který přestupek měl na mysli, přičemž námitka je irelevantní, neboť v řízení o námitkách se nepřezkoumává správnost, ani zákonnost podkladových rozhodnutí o přestupcích.
4. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě 2 měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů.
5. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění byly žalobci doručeny dne 18. 11. 2016. Dne 23. 11. 2016 byly správnímu orgánu I. stupně doručeny blanketní námitky proti tomuto oznámení, které byly následně odůvodněny dne 1. 12. 2016. Žalobce namítal, že si není vědom skutečnosti, na základě

kteře dosáhl celkového počtu 12 bodů a nemůže se k jednotlivým přestupkům vyjádřit, jelikož oznámení o dosažení 12 bodů vymezení těchto přestupků neobsahuje. Správní orgán I. stupně si vyžádal od Policie ČR fotokopie pokutových bloků a rozhodnutí o spáchání přestupků uložených žalobci za přestupky za období od 24. 9. 2012 do 14. 11. 2016 (celkem 8), kterými dosáhl v souhrnu 12 bodů. Následně dne 27. 2. 2017 se zmocněnkyně žalobce seznámila s podklady rozhodnutí, nevzniesla k provedenímu dokazování žádné námitky, ani nežádala o jeho doplnění. Poté byl žalobce dne 11. 2. 2019 opakovaně vyzván k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. Dne 18. 7. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým zamítl námitky proti provedenímu záznamu bodů v registru řidičů a provedené záznamy v bodovém hodnocení řidiče potvrdil. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí odvolal dne 7. 8. 2019 a své odvolání doplnil dne 17. 9. 2019. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

6. Podle § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., zákona o přestupcích, v rozhodném znění (dále jen „zákon o přestupcích účinný do 30. 6. 2017“), přestupek lze projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit.
7. Podle § 85 odst. 4 zákona, zákona o přestupcích účinného do 30. 6. 2017, jsou pověřené osoby povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení. Na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.
8. Krajský soud po přezkoumání žalobních námitek učinil závěr, že žaloba není důvodná. V prvé řadě nejprve v obecné rovině ve shodě s konstantní a dlouhodobou judikaturou správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ - ze dne 8. 11. 2018, č. j. 5 As 132/2016-34 nebo rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2019 č. j. 10 As 28/2018-45) konstatuje, že blokové řízení je zkráceným a velmi zjednodušeným typem správního řízení, jehož podstata je postavena na procesní ekonomii řízení a spočívá v rychlém, neformálním projednání a vyřízení přestupku přímo na místě po jeho zjištění. V praxi správní orgán zpravidla ve velmi krátkém čase projedná pachatelův přestupek a uloží mu za něj přiměřenou sankci, pokud s tím pachatel přestupku souhlasí. Do značné míry tak splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty za pomoci bloku. Pokutového bloku je využíváno typicky při projednávání přestupků z oblasti dopravy a provozu na pozemních komunikacích, jako tomu bylo i v tomto případě. Vymezením přestupku na pokutovém bloku vydaném v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona o přestupcích účinného do 30. 6. 2017 se zabýval NSS opakovaně, zejména v rozsudku ze dne 28. 8. 2014 č. j. 4 As 127/2014-39 s tím, že v řízení o námitkách proti záznamu dvanácti bodů jsou formální a obsahové nedostatky pokutových bloků relevantními námitkami pouze do té míry, dokud jsou schopny zpochybnit způsobnost jednotlivých podkladů pro záznam, což je nutné posuzovat v každém konkrétním případě. Nutno upozornit, že řízení o přezkumu zákonnosti záznamu bodů v registru řidičů nelze směřovat s eventuálním zpochybňováním zákonnosti rozhodnutí o přestupcích, na základě kterých byly žalobci zaznamenány body do registru řidičů.
9. Co se týče uplatněných žalobních námitek, krajský soud uvádí, že tyto jsou téměř totožné s námitkami uplatněnými v podaném odvolání a z obsahu napadeného rozhodnutí je seznatelné, že se s nimi žalovaný řádně a přezkoumatelně vypořádal. Žalobce opakovaně uvedl, že správní orgány se nevypořádaly s jeho námitkami a neuvedly podklady, na základě kterých dospěly ke svým úvahám a závěrům. Tato námitka žalobce není důvodná,

neboť z obsahu správních spisů má soud za prokázané, že správní orgány si vyžádaly jak předmětné pokutové bloky, tak rozhodnutí o spáchaných přestupcích. Správní orgány vyžádaná podkladová rozhodnutí podrobily důkladnému právnímu přezkumu a k jednotlivým přestupkům se rovněž vyjádřily. Krajský soud se s učiněnými závěry plně ztotožnil. V žalobě uváděný judikát NSS sp. zn. 5 As 39/2010 není v souzené věci relevantní, jelikož není pravdou, že by správní orgány vycházely pouze z příslušného oznámení o spáchání přestupku. Nelze přisvědčit ani tvrzení žalobce, že si není vědom, jakým způsobem dosáhl 12 bodů. Všechny přezkoumávané pokutové bloky jsou opatřeny podpisem žalobce, který s projednáním přestupku v blokovém řízení souhlasil, a tyto nabyly právní moci. V případě spáchání přestupků spočívajících v překročení nejvyšší povolené rychlosti dne 29. 9. 2012 a dne 2. 11. 2012 bylo vydáno rozhodnutí ve správním řízení, které bylo žalobci řádně doručeno a nabylo právní moci 10. 5. 2013. Pokud žalobce zpochybňuje spáchání přestupků, tedy průběh jejich skutkového děje, neměl přistoupit k podepsání pokutových bloků, neboť tím byl z jeho strany presumován souhlas s vyřízením přestupků na místě v blokovém řízení. Žalobce měl taktéž možnost využít opravného prostředku proti rozhodnutí, které nabylo právní moci dne 10. 5. 2013, případně podat správní žalobu, což neučinil. Na základě uvedené argumentace proto soud dospěl k závěru, že tento žalobní bod není důvodný.

10. V průběhu ústního jednání před krajským soudem žalobce zpochybnil, že pokutové bloky podepsal. Na podporu tohoto svého tvrzení navrhl provedení důkazů výsledkem policistů, kteří blokové lístky vydali, a znaleckým posudkem z oboru písmoznalectví. Krajský soud toto žalobní tvrzení vyhodnotil jako opožděné, když bylo poprvé vzneseno až po uplynutí zákonné lhůty pro podání žaloby (ust. § 71 odst. 2 s. ř. s.) a navržené důkazní návrhy zamítl. Dle dlouhodobé konstantní judikatury lze nové žalobní body doplnit jen ve lhůtě k podání žaloby, která má prekluzivní charakter, takže její zmeškání nelze prominout (ust. § 72 odst. 4 s. ř. s.). K dodatečně uplatněným žalobním tvrzením proto soud nepřihlíží (srov. nález Ústavního soudu ze dne 10. 3. 1999 sp. zn. I. ÚS 164/97).
11. Pokud jde o námitku promlčení a odkaz na časovou působnost přestupkového zákona, rovněž tato byla uvedena v podaném odvolání a žalovaný ji řádně vypořádal v napadeném rozhodnutí. Obecně je potřeba uvést, že všechny přezkoumávané přestupky byly spáchány za účinnosti přestupkového zákona účinného do 30. 6. 2017, nevyskytla se tedy žádná pochybnost o použití rozhodných předpisů, resp. správnímu orgánu nevznikla potřeba zkoumat časovou působnost přestupkového zákona. Otázka promlčení přestupku z hlediska běhu času od jeho spáchání po uznání viny a uložení sankce je z pohledu řízení o námitkách proti bodovému hodnocení řidiče irelevantní, neboť může mít význam pouze v rámci konkrétního přestupkového řízení a v případě, že se jednalo o vyřízení přestupku v rámci blokového řízení, tj. „ihned“ je taková argumentace bez jakéhokoliv právního důvodu.
12. Krajský soud pouze pro úplnost uvádí, že ust. § 20 zákona o přestupcích účinného do 30. 6. 2017 stanovovalo, že *přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok; nelze jej též projednat, popřípadě uloženou sankci nebo její zbytek vykonat, vztahuje-li se na přestupek amnestie*. Jestliže totiž od spáchání přestupku uplyne delší doba, dojde ke snížení významu stíhání přestupku, které tak přestává plnit svou společenskou funkci. Snižuje se tím i škodlivost činu pro společnost a taktéž schopnost správního orgánu provést řádné dokazování. V souzené věci, pokud jde o přestupky, jejichž průběh byl zaznamenán na blocích, je zde den spáchání přestupku a den jeho právní moci totožný, což je také

podstatou blokového řízení. Tudíž je nerelevantní uvažovat o jakémkoliv promlčení odpovědnosti za spáchaný přestupek. Co se týče přestupků spáchaných žalobcem dne 29. 9. 2012 a dne 2. 11. 2012, správní rozhodnutí o vyslovení viny a uložení sankce bylo vydáno dne 19. 2. 2013, tedy ani zde se nejednalo o promlčené skutky. Na základě uvedeného byl rovněž druhý žalobní bod shledán nedůvodným.

13. Vzhledem k tomu, že žaloba není důvodná, krajský soud ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

14. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; plně procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu soudního spisu žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 14. dubna 2021

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu